

Sygn. akt: I Ns 150/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Rafał Kubicki
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Grandys

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2016 r. w Olsztynie na rozprawie
sprawy z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w S.
z udziałem A. Ł.

o orzeczenie przepadku

postanawia:

oddalić wniosek.

SSO Rafał Kubicki

I Ns 150/16

UZASADNIENIE

Skarb Państwa – Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. wniósł – bez podania kwoty - o orzeczenie przepadku równowartości korzyści majątkowej, wskazując jako uczestnika postępowania (wobec którego przepadek ten miałby być zastosowany) A. Ł.. Wskazał, że uczestnik był pełnomocnikiem Komitetu Wyborczego Wyborców (...) w S. i złożone przez niego sprawozdanie finansowe z (...) r. o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych związanych z udziałem w wyborach do Rady Miejskiej w S., zarządzonych na (...) r., zostało odrzucone postanowieniem Komisarza Wyborczego w O. ((...)) z powodu nieudzielenia wyjaśnień. Komitet posiadał siedzibę pod adresem: Plac (...) w S. i adres ten nie był adresem zamieszkania żadnej z osób wchodzących w skład Komitetu, dlatego Komitet nie mógł, stosownie do art. 133 §2 Kodeksu Wyborczego, korzystać w czasie kampanii wyborczej z lokalu pod tym adresem. Komitet powinien był zawrzeć umowę użyczenia, wskazującą, iż to Komitet jest obowiązany ponosić opłaty związane z użytkowaniem lokalu w zakresie niezbędnym do prowadzenia kampanii wyborczej. Wnioskodawca stwierdził we wniosku i na rozprawie, że ani on, ani inicjator postępowania (Komisarz Wyborczy) nie mają możliwości wyceny przyjętych przez Komitet korzyści majątkowych, mających być przedmiotem przepadku.

Uczestnik wniósł o oddalenie wniosku.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Bezsporne są twierdzenia wnioskodawcy, że uczestnik był pełnomocnikiem Komitetu Wyborczego Wyborców (...) w S. i złożone przez niego sprawozdanie finansowe z (...) r. o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych

związanych z udziałem w wyborach do Rady Miejskiej w S., zarządzonych na (...) r., zostało odrzucone postanowieniem Komisarza Wyborczego w O. (...) z powodu nieudzielenia wyjaśnień. Komitet posiadał siedzibę pod adresem: Plac (...) w S. i adres ten nie był adresem zamieszkania żadnej

z osób wchodzących w skład Komitetu. Lokal użytkowy, o którym mowa, ma powierzchnię 33,67 m^(2), jest przedmiotem własności I. i M. K. i został przez nich wynajęty (...) r. Z. O. (1) na potrzeby prowadzonej do dziś działalności gospodarczej

Fakty te potwierdzają odpisy: postanowienia (k. 5), oświadczenia o utworzeniu Komitetu Wyborczego (k. 7-8), sprawozdania (k. 9-10), oświadczenia o przyjęciu obowiązków (k. 11), wezwania (k. 12), wniosku (k. 14-15) i umowy najmu (k. 22-23).

Z. O. (1) prowadzi w spornym lokalu biuro nieruchomości, jest to lokal jednoizbowy, typowo użytkowy i został użyty przez Komitet Wyborczy tylko w ten sposób, że Komitet wskazał jego adres jako adres do korespondencji, w wyniku czego Z. O. (1) tylko jedną przesyłkę pocztową kierowaną do Komitetu odebrał pod tym adresem i przekazał ją uczestnikowi. Komitet nie korzystał z lokalu w żaden inny sposób – nikt w nim nie przebywał ani nie przechowywał żadnych przedmiotów. Pomędzy Z. O. (1)

a Komitetem Wyborczym nie została zawarta żadna umowa mająca za przedmiot korzystanie z tego lokalu (dowód: zeznania świadka Z. O. k. 39).

Wobec takich dowodów, w tym wiarygodnych zeznań świadka, wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Po pierwsze, inicjatorzy postępowania (mowa zarówno o Komisarzu Wyborczym, jak i o wnioskodawcy w tej sprawie) powinni byli przed postępowaniem ustalić, o jaką kwotę przepadku ma być prowadzone postępowanie. W żadnym razie nie można uznać za prawidłową sytuację, w której postępowanie sądowe w takiej sprawie, nawet prowadzone trybem nieprocesowym, miałyby mieć na celu ustalenie tej podstawowej przesłanki pozytywnego rozstrzygnięcia z urzędu przez Sąd. Nie taki jest cel art. 149 Kodeksu wyborczego.

Po drugie, w świetle art. 149 §1 Kodeksu wyborczego przepadkowi ma podlegać korzyść majątkowa przyjęta przez komitet wyborczy. Dopiero na rozprawie wnioskodawca wyjaśnił, że korzyścią tą miałyby być opłaty za tzw. media (związane z korzystaniem z lokalu). Również te opłaty nie zostały wskazane, a ponadto nie wynikają z materiału dowodowego (świadek nie pamięta wysokości opłat). Niezależnie od tego, nie sposób uznać, by korzyścią majątkową miała być wysokość opłat (za jaki okres – tego również nie podano dokładnie), skoro skorzystanie z lokalu miało charakter tylko jednorazowy (doręczenie jednej przesyłki). To nie do uczestnika postępowania należy podawanie równowartości korzyści w zastępstwie wnioskodawcy – zwłaszcza w sytuacji, gdy uczestnik twierdzi (jak w tym przypadku), że żadnych korzyści po prostu nie było.

Po trzecie, co wynika z uzasadnienia postanowienia SN z 21.03.2012 r. (III SW 2/12), odrzucenie sprawozdania finansowego z powodu naruszenia przez komitet wyborczy partii politycznej zakazu przyjmowania wartości niepieniężnych nie może być oparte na domniemaniu ich prawdopodobnego pozyskania, lecz przyjęcie realnych „zakazanych” majątkowych wartości niepieniężnych powinno być wykazane (udowodnione).

Ta ostatnia uwaga kierowana jest do inicjatorów niniejszego postępowania i powinna służyć zapobieżeniu mnożenia niepotrzebnych procesów.

Z tych przyczyn na powołanej wyżej podstawie prawnej orzeczono jak we wstępie. Uczestnik nie poniósł kosztów postępowania, zaś wnioskodawca nie wnosił o ich zasądzenie.

SSO Rafał Kubicki